

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546
คำสำคัญ	การคุ้มครอง / เด็ก
ชื่อนักศึกษา	วรรณฉัตร พวยพุ่ง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นุ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เป็นปัญหาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ เพราะเด็กเป็น ทรัพยากรที่สำคัญของโลก ที่จะนำพาประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งนับวัน ปัญหาของเด็กและเยาวชนยิ่งทวีความรุนแรงและขยายวงกว้างมากยิ่งขึ้น ซึ่งแต่เดิมกฎหมายที่เข้ามาปกป้องคุ้มครองเด็กคือ บทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 และฉบับที่ 294 แต่เนื้อหาของสาระของกฎหมายดังกล่าว มุ่งเน้นไปในทางลงโทษผู้ที่กระทำความผิด ไม่มีแนวทางในการที่จะมุ่งบำบัดฟื้นฟู หรือให้การดูแลเด็ก รวมถึงเด็กที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น เด็กที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม หรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิด จึงได้มีการตรากฎหมายออกมา ชื่อ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

หลังจากที่พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มีผลใช้บังคับ เมื่อศึกษาพบว่า กฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติ ที่เป็นปัญหาในการบังคับใช้อยู่หลายประการ คือ ปัญหาศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ตามมาตรา 5 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กคือ ศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะมีอายุน้อยกว่า 18 ปีบริบูรณ์ หรือ มากกว่า 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ถ้าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ต้องนำความผิดดังกล่าวขึ้นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งอัตราโทษตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก นั้น ตามมาตรา 78 ถึง มาตรา 86 เป็นอัตราโทษที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลแขวง จึงสมควรที่มีการแยกความรับผิดชอบระหว่างผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และผู้กระทำความผิดที่มีอายุมากกว่า 18 ปีแยกออกจากกัน เพื่อความสะดวก และเป็นสัดส่วนในการพิจารณาคดี

อีกทั้งยังมีปัญหาการตีความกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด ที่ ยังไม่ชัดเจน
แน่นอน ส่งผลให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ ปัญหาการแจ้งการคุ้มครองเด็กที่ไม่ได้มีการกำหนด
บทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติตาม ปัญหาคณะกรรมการคุ้มครองเด็กที่มีเพียงแต่ตัว แทนจาก
ภาครัฐและภาคเอกชนไม่มีปัญหาการนำเด็กเข้าสู่กระบวนการสงเคราะห์ ที่ยังขาดมาตรการเยียวยา
และติดตามผล

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ข้างต้น ผู้ศึกษาจึง เสนอแนะให้มี การแก้ไขพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็กในเรื่องอำนาจศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
ในกรณีของผู้กระทำความผิดที่มีอายุมากกว่า 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป เมื่ออัตราโทษอยู่ในอำนาจการ
พิจารณาของศาลแขวง จึงควรให้ศาลแขวงมีอำนาจในการพิจารณา พิพากษา และพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ควรมีการแก้ไขด้วยทฤษฎีความหมายให้มีความครอบคลุมกับปัญหาเด็กและ
เยาวชน ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมถึงมาตรการทางกฎหมายในการที่มุ่ง ฟื้นฟู เยียวยาเด็กที่
พึงจะได้รับการสงเคราะห์ที่ควรมีการติดตามผลหลังได้รับการสงเคราะห์ ตลอดจน พัฒนาในการมี
ส่วนร่วมของบุคคลในทุกภาคส่วน เพื่อให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด
ในการนำไปบังคับใช้ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

Thesis Title	Legal Problems And Obstacles On Enforcement Of Children Protection Act B.E.2546
Keywords	Protection / Children
Student	Wannachat Pouypung
Thesis Advisors	Dr. Bawornwit Pruengwong Associate Professor Suwit Nimnoy
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

Problems on committing unlawful in children and juveniles are the crucial problems for every country. Children are important world resources to lead their country to the prosperity. However, these problems are more and more widespread. The prior laws to protect children were Announcements No. 132 and No.294 of the Revolutionary Council which are emphasizing to punish offenders without the measure to rehabilitate or look after children, including children who need extra treatment such as children who behave inappropriately or are at risk of wrongdoing. There was, therefore, a legislation of Children Protection Act B.E. 2546 (A.D. 2003)

After Children Protection Act B.E. 2546 (A.D. 2003) was effective, it was found in a study that there are still some problems on enforcement of this act. For instance, the Courts having power by virtue of the Act Instituting the Juvenile and Family Courts and the Juvenile and Family Procedures to hear juvenile and family cases have the power to hear such cases under article 5 of this Act whether the offenders are more or less than 18 years of age. Rate of penalty stipulated in article 78 to article 86 of Children Protection Act B.E. 2546 (A.D. 2003) was under the power of district court. In fact, there should be the separation for the penalty between offender who does not reach 18 years of age and offender who is over than 18 years of age. This is to convenience and to differentiate the case for the judgment. Moreover, there are problems on

unclear interpretation of ministerial regulation to regulate the child at risk of wrongdoing which certainly effects to the enforcement. In addition, the notification of child protection Which are not stipulated the penalty for offenders is also the problem. Additionally, there was also the problem on the committee for child protection who are only from state sectors. Therefore, there was no remedial treatment, rehabilitated measure or follow-up procedure from private sectors.

Due to the aforementioned problems, the researcher would like to propose for the revision of Children Protection Act B.E. 2546 (A.D. 2003) on the issue of the power of the court to investigate the wrongful act of the offender who is over than 18 years of age. If the rate of penalty is under the power of district court, the district court then should investigate the case. There was also the rectification in Children Protection Act B.E. 2546 (A.D. 2003) to cover the problems of children and juveniles, the legal measure to rehabilitate them, inciuding the follow-up procedure after the remedial treatment. There should be the improvement of the participation from all sectors to make the law be effective and be the most beneficial in application to reach the purpose of law legislation.